

VII

I nogle Dage havde Trier været syg. Fredag Formiddag lod han meddele, at han neppe vilde kunne møde her i Tinget før efter Juleferien, hvorfor han anmodede om, at nogle af hans vigtigste Arbejder maatte blive overdraget til andre. Ingen af os anede den Gang, at Døden faa Timer senere skulde gøre sin Høst og rive den forholdsvis unge Mand bort fra den Gerning, som i saa høj Grad havde hans Interesse.

Trier blev kun 54 Aar gammel og var kun i 9 Aar Medlem af dette høje Ting; men i disse Aar viste han, at han formaade at bestride de Hverv, der blev ham betroet.

I Besiddelse af en glimrende Uddannelse, store Evner og en overordentlig Flid var han skabt til at være i første Række og blev da ogsaa i høj Grad benyttet som Ordfører og til Medlem af Udvalg og Kommissioner. Aldrig veg han tilbage for de store Opgaver, aldrig sagde han nej til et Arbejde; men netop derfor sled han sig op i en alt for tidlig Alder. Atter her bekræftes det, at Rigsdagsvirksomheden slider sin Mand op, og at alt for mange Rigsdagsmænd bukker under i en tidlig Alder. Afdøde var en af disse.

Hvad der i høj Grad prægede Trier, var hans store Saglighed. Uden overflødige Ord mestrede han sit Stof, formaade at trænge ind til Sagens Kærne og forfægtede sine Meninger paa en overbevisende Maade. Trier var Socialdemokrat, højt skattet af sit Parti og stærkt benyttet indenfor Rigsdagen og udenfor denne. Landet over vil hans Partifæller stærkt føle Savnet af Trier. Alle Medlemmer af dette høje Ting vil beklage hans alt for tidlige Bortgang, thi Triers Vennekreds var stor og fandtes indenfor alle Partier. Og naar vi i Dag mindes Trier, gaar Tanken ogsaa til hans Hjem, hvor Hustruen og Børnene sørger over Tabet af deres bedste Ven. Ære være Sven Triers Minde.“

